

Bet. fra Fællesudv. ang. Lovf. om Rettens Pleje.

Et andet *Mindretal* (Breinholt og Reedtz-Thott) sluttede sig kun med stor Betænkelse til de fra Landstingets Flertal i Fællesudvalget oprindeligt stillede Mæglingsforslag.

Da disse nu paa væsentlige Punkter, navnlig ved det til § 74 tilføjede ny Stykke, have faaet en for Mindretallet lidet tiltalende Form, har Mindretallet ikke kunnet tiltræde Flertallets Indstilling.

Et tredje *Mindretal* (Ellinger) kan ikke tilraade at vedtage en Retsreform som den af Flertallet foreslaaede. Ganske vist indeholder Grundloven en Bestemmelse om Nævnings Medvirkning i Retsplejen, men i denne Omstændighed alene kan der dog ikke ligge en Forpligtelse for os til 60 Aar senere at indføre Nævninger; man ser nu anderledes paa denne Institution, end de Mænd gjorde, der affattede Grundloven; skønt Grundloven ogsaa paabyder Adskillelse imellem den dømmende og den administrative Myndighed, agter man jo dog nu at gennemføre en Retsreform uden en saadan Adskillelse. Det skal villigt erkendes, at der fra anden Side er vist en væsentlig Imødekommelse overfor de Krav, man fra Højres Side har stillet med Hensyn til en eventuel Udnævnelse af Nævninger saavel som paa en Række andre Punkter, men Mindretallet mener, at skal det læge Element med ind i Retsordningen, da er Meddomsmænd af langt større Værdi end Nævninger.

Et utvivlsomt Gode er nærværende Forslag i Sammenligning med andre tidligere derved, at det skaffer Staten, Kommunen og Befolkningen mindre Udgifter, Befolkningen mindre Ulejlighed, men det stiller sig overmaade tvivlsomt, om ikke Retsikkerheden her i Landet vil gaa kendeligt tilbage ved det System, der her indføres i Strafferetsplejen. Da Offentligheden først i den allersidste Tid har set Muligheden af, at det denne Gang kunde blive til noget med Reformen, har det Grundlag, som dette Forslag bygger paa, kun i meget ringe Grad fremkaldt Drøftelser i Fagkredse, og Rigsdagen staar saaledes uden den Vejledning, som derigennem kan erhverves, og som ingen kan undvære, der med Ansvar skal træffe Afgørelse i en saa stor og betydningsfuld Sag.

Om Bekostningen ved Reformen foreligger der kun meget vage Angivelser; da der i Aar er vedtaget nogle Love, som i betydelig Grad formindske Statens Indtægter, og andre, som i betydelig Grad forøge dens Udgifter, og da der alt spores en Tilbagegang i Indtægterne ved de indirekte Skatter, vil det ogsaa af den Grund være naturligt, at man i alt Fald i nogen Tid udskyder Reformen, derved kan denne blive gaaet grundigere igennem, end det har været muligt i den korte Tid, der er gaaet siden den forlod Landstinget. Bedst vilde det være at skride til en stykkevis Reform,

Ved Forslagene om Lønforbedringer for Dommerne i og Embeds- og Bestillingsmændene ved de kollegiale Retter er det erkendt, at saadanne Forbedringer ere nødvendige; de bør da iværksættes uden Hensyn til Retsreformens Gennemførelse i Aar, idet de jo intet have dermed at gøre.